

være en ringe Anledning til en saa stor Bevilling, som der her er Tale om. Naar man ser paa den Maade, hvorpaa man tænker sig Sagen realiseret, foreslaas der for det første, at der skal anvendes omtrent 40,000 Kr., som ere Overstud fra de to Udstillinger i Kjøbenhavn og Paris, og dernæst paaregnes der i frivillige Bidrag eller i fornødent Fald i Prioritetslaan 210,000 Kr.; det bliver tilsammen 250,000 Kr., og da hele Bygningen anslaaes til at ville koste 350,000 Kr., mangler der 100,000 Kr., og det er disse 100,000 Kr., man forlanger, at Staten skal bidrage. Jeg skal nu for det første bemærke, at i Virkeligheden havest der kun 40,000 Kr. De 210,000 Kr., som paaregnes at ville indkomme i frivillige Bidrag eller i fornødent Fald i Prioritetslaan, havest ikke. Ja, gennem Prioritetslaan kan man maaske nok skaffe Penge, men det falder man i daglig Tale ikke sine egne Penge, og frivillige Bidrag er der ikke endnu. Fremdeles andrages der om, at Staten vil tilsikre til Museets Drift et større Tilskud af 10,000 Kr. aarlig, foreløbig i 10 Aar. Af disse 10,000 Kr. vil en meget væsentlig Del medgaa til Forrentning og Afbetaling af vedkommende Prioritetslaan, saaledes at det i Virkeligheden vil blive Staten, som vil komme til at bære Byrden. Ad anden Vej har man ikke andet end et Tilskud fra Industriforeningen om foreløbig 6,000 Kr. i 4 Aar og 25,000 Kr. fra Ny Carlsberg. Men der er en Ting, som mangler ved dette Museum, og som der dog maa spørges om først og fremmest, naar der er Tale om at oprette et Museum, og det er, om man har noget at sætte ind i det. Man plejer ikke at sige: Nu bygge vi et Museum og samle saa siden ind dertil, men man plejer at sige: Nu have vi en Samling, og saa bygge vi et Hus til den. Man har intet at sætte ind i dette Museum, i ethvert Tilfælde oplyses ikke noget derom i Anmærkningerne. Man forlanger, at man skal bygge et Hus, som siden skal kunne tage mod en Samling. Og denne Samling vil ogsaa blive at skaffe til Beje for Statens Penge. Foreløbig vil det blive et tomt Museum, og siden vil man saa se at faa det fyldt, væsentlig med Statens Penge. Det vil, uagtet det er stillet saa smukt op, i Virkeligheden blive til, at Staten skal bygge, montere og fylde dette Museum for saakaldt Kunstindustri. Paa den Maade har det aldrig gaet før. Paa nærværende Finansloof har der foreligget og foreligger Forslag om Tilskud til Opførelse af Museer i et Par Provinsstæder. Det er meget bestedne Beløb, som forlanges, men i

disse Provinsstæder, hvor der allerede er oprettet Museer, har man haft Samlinger, som vel ikke have kunnet fylde Bygningerne helt — thi man har bygget Museerne større end de Samlinger, der vare, behøvede — men som dog straks kunde fylde dem saaledes, at det virkelig var et Museum og ikke blot en Museumsbygning. Her er det omvendte Tilfældet. Man forlanger en Museumsbygning, uden at man har noget dertil. Naar man saa ser paa, hvad det er for en Samling af Mænd, fra hvem Begæringen er kommen, saa er det jo meget smukke Navne. Det er Navne, som paa en meget slaaende Maade minde mig om den Række af Navne, som man altid tidligere hørte ved saadanne Leiligheder. Den Gang var der en bekendt Liste paa Mænd her i Kjøbenhavn, som satte sig i Spidsen for alle den Slags patriotiske Foretagender. Man sagde, at den begyndte med fire B'er, og de, hvis Grundring gaar saa langt tilbage i Tiden, kende de fire B'er, som Listen begyndte med, og jeg skal derfor ikke nævne dem. Dem saa man i Spidsen for alt, og hvad de anbefalede, skulde ske; det blev altid modtaget. Nu ere vi paa Beje til at faa en lignende Samling Mænd, som stille Fordringer saa om det ene, saa om det andet, og hvad denne Samling af Mænd forlanger, betragter man sig som pligtig til at opfylde paa Grund af deres udmærkede Navne. Jeg skal ingenlunde bestride disse Navnes udmærkede Karakter. Der findes Mænd blandt dem, som jeg, ligesom enhver anden, har den allerstørste Agtelse for, men jeg skal kun fremhæve et Par Smaatræk ved denne Liste. Et af Komiteens Medlemmer betegner sig som Medlem af Bestyrelsen for Foreningen for det nationale Arbejde. Det er en Forening, som gaar ud paa at tilvende en lille Del af vore Medborgere Fordele paa den store Befolknings Beføstning, og det er en Forening, som vi have haft meget at gøre med paa andre Omraader, og jeg kan derfor ikke betragte det som nogen Kvalifikation at være Medlem af Bestyrelsen for denne politiske Forening, naar Spørgsmaalet er om et Kunstindustrimuseum. Hvis den samme Mand, som ogsaa staar i Spidsen for en stor Porcellænsfabrik, havde betegnet sig som Ejer af den eller den Porcellænsfabrik, vilde jeg have betragtet det som en Adkomst til som saadan at tale med paa Kunstindustriens Vegne, men at han betegner sig som Medlem af Bestyrelsen for Foreningen for det nationale Arbejde kan ikke bevirke dette. Det, at han har betegnet sig saaledes, kaster et Skær over hele Indbydelsen, som maa gøre os dobbelt betænkelige. Vi staa her